

Stichting "Red onze Polders"
Secretariaat Eendragtweg 12
4543 PL Zaamslag
Tel 0115 431718 / 06 54362376
Mail eendragt@ziezo.biz
Kamer van Koophandel nr. 50541366

Aantekenen

Provincie Zeeland
Postbus 6001
4330 LA Middelburg

Betreft: Zienswijze Inpassingsplan Natuurgebied Het Zwin

Zaamslag, 7 november 2013

Geachte dames, heren,

De Stichting "Red onze Polders" maakt op grond van het onderstaande bezwaar tegen het Inpassingsplan, het Projectplan, het besluit-MER/plan-MER, het ontwerpbesluit watervergunning, het ontwerpbesluit ontgrondingvergunning Rijkswaterstaat, Ontwerpbesluit ontgronding Provincie Zeeland en het Ontwerpbesluit Natuurbeschermingswet 1998.

1. Inleiding

De bewindslieden van Nederland en het Vlaamse Gewest hebben in een Verdrag besloten om in het kader van de uitvoering van de Ontwikkelingsschets 2010 in het mondingsgebied minimaal 120 ha en maximaal 260 ha nieuwe natuur te realiseren in de vorm van estuariene natuur die voldoet aan de eisen van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn.

Dit verdrag komt voort uit de Langetermijnvisie Schelde-estuarium 2030, waarin nadrukkelijk sprake is van duurzaam gebruik van het Schelde-estuarium.¹ Het verdrag heeft geresulteerd in het onderhavige Inpassingsplan met bijbehorende MER. Een belangrijke onderbouwing van dit Inpassingsplan is het rapport Natuurontwikkelingsplan voor het Schelde-estuarium NOPSE, dat echter wel een discutabele status heeft.² Ondanks dat de Nederlandse en Vlaamse overheden afstand genomen hebben van dit ontwikkelingsplan is het hét basisdocument als het gaat om de

¹ Nu de verruiming van de Westerschelde klaar is moeten er jaarlijks wel miljoenen kubieke meters aan onderhoudsbaggerwerkzaamheden uitgevoerd worden.

² De leeswijzer van dit rapport vermeldt: 'De rapportage is dus nog geen plan of zienswijze van de overheid of van ProSes. Het rapport heeft de status van verkennende studie die gebruikt zal worden als één van de bouwstenen voor de Ontwikkelingsschets. Deze rapportage heeft geen zelfstandige status.' Ten onrechte heeft het rapport in de inpassingsplannen wél een officiële status gekregen. Deze informatie over de status van dit rapport ontbreekt in de MER.

keuzegebieden voor ontpoldering. Het merendeel van de suggesties uit dit ontwikkelingsplan zijn overigens niet uitgevoerd.

Zo kon een, aan open zee, gelegen inham, die geen verbinding met het Schelde-estuarium heeft opgenomen worden in de ontwikkelingsschets 2010. Met gevolg dat we nu aan de vooravond staan van een niet-duurzaam ontpolderproject, met hoge niet vermelde onderhoudskosten in de toekomst vanwege verzanden en verlanden, die bovendien niet in de kosteneffectiviteitsanalyse opgenomen zijn. Er is hier sprake van bewuste misleiding, wellicht om het project tóch gerealiseerd te krijgen.

Jaarlijks wordt een ecotopenkaart³ van de Westerschelde gemaakt, waar de ecotopen van het Zwin niet in opgenomen zijn. Terecht werd dat niet gedaan. Het Zwin is immers een inham aan zee.

Het Zwin heeft niets met de estuariene natuur van de Westerschelde te maken en draagt ook niet bij aan natuurherstel of de ‘natuurlijkheid’ van de Westerschelde.⁴ Er wordt wel zeer geforceerd een onnatuurlijk, intergetijdengebied aangelegd, dat continue zal verzanden.

Evenals de m.e.r.-Commissie vinden wij een tijdshorizon van 30 jaar veel te kort om zo’n duur project, dat claimt duurzaam te zijn, goed te kunnen beoordelen.

Dat dit project in het Verdrag tussen Nederland en het Gewest Vlaanderen opgenomen is heeft alles te maken met het maatschappelijk krachten spel rond de haven van Antwerpen en de milieubeweging in relatie tot de in Europa afgesproken milieuwetgeving.

Ook vanuit de primaire zeekering bezien is het een niet gewenst plan en zou het nooit gerealiseerd mogen worden. Het is een plan waarmee bij uitstrek aan dijkverlenging gedaan wordt in plaats van dijkverkorting, zoals na de stormramp uit 1953 nagestreefd werd. De inham is ook nog naar het noord-westen gericht, zodat bij een NW-er storm de golven met volle kracht het Zwin binnenrollen. Hierdoor zal de nieuwe zeedijk extra zwaar moeten zijn.

Uit zichzelf zou dit project nooit gerealiseerd zijn vanwege de kosten, verzanding-, zeekering- en verziltingsproblematiek.

2. Duurzaam behoud

Van vele kanten is bij de inspraak op de kennisgeving/startnotitie van het duurzaam behoud van Het Zwin en Willem Leopoldpolder er op gewezen dat Het Zwin altijd zal blijven verzanden. Ook de Internationale Zwincommissie is die mening toegedaan. De richtlijnen voor het opstellen van het MER van de m.e.r.-Commissie noemt daarom nadrukkelijk bij de hoofdpunten dat duidelijkheid over duurzaamheid van de voorgestelde alternatieven gegeven moet worden.

³ www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/kaarten/2013/03/04/ecotopenkaart-westerschelde-2010-concept.html

⁴ Voor de Westerschelde is als alternatief voor ontpolderen rond de Westerschelde ‘verhogen zandplaten Oosterschelde i.v.m. zandhonger’ voorgesteld. De argumentatie was dat de verdieping geen schadelijke gevolgen voor de Westerschelde tot gevolg had. Doe dan iets waar wel schade aan zandplaten plaats vind. Het alternatief is afgewezen. Met dezelfde argumentatie had ook het Zwin-project afgewezen kunnen worden.

Er zijn veel definities over het begrip duurzaam. Ten aanzien van duurzaam natuurbeheer is de benadering van de grootste natuurbeheerder van Nederland, Staatsbosbeheer een goede referentie. Haar visie is van belang bij het beoordelen of de doelstelling “duurzaam behoud” van Het Zwin gerealiseerd zal worden. Op haar website beschrijft Staatsbosbeheer wat zij onder duurzaam beheer verstaat:

“Een gezonde en duurzame natuur is de manier om ook in de toekomst te kunnen blijven genieten van die natuur. **“Als de natuur niet meewerkt, is de arbeid vergeefs”**, zei de Romeinse filosoof Seneca in de eerste eeuw na Christus. Deze oude wijsheid is nog steeds relevant voor het natuurbeheer. Alleen als de basiscondities voor de natuur goed zijn, kunnen natuurgebieden zonder al te veel kunst- en vliegwerk zelfstandig voortbestaan. Alleen dan krijgen we ‘de patiënt van het infuus af’ en zadelen we de generaties na ons niet op met enorm dure ‘verpleging’.”

De Kosteneffectiviteitsanalyse merkt op pagina 47 op dat het project niet bij machte is om de verzanding van het Zwin te stoppen. **“Na ongeveer 30 jaar zal de toestand qua verzanding weer zijn zoals voor de uitvoering van het project.** Op dat moment zullen opnieuw grootschalige ingrepen nodig zijn.”, aldus de kosteneffectiviteitsanalyse. Met andere woorden: na 30 jaar zijn we bijna weer terug bij af en moet weer grootschalig zand en slib verwijderd worden om de geforceerde intergetijdennatuur weer opnieuw aan te leggen. Ook dan zal weer natuur, zoals die zich ontwikkeld heeft vernietigd moeten worden.

Het Inpassingsplan Zwin voldoet op basis van informatie uit het Inpassingsplan zelf niet aan de primaire doelstelling om het Zwin duurzaam te behouden. Men wil kost wat kost schorren en slikken in het Zwin handhaven. Dat kan, maar dat kost veel geld. Dit Inpassingsplan is bij uitstek een voorbeeld van de oude wijsheid van Seneca, waar Staatsbosbeheer zich door laat inspireren: De natuur werkt niet mee en het project is te vergeefs. En vooral, veel te duur in een tijd van bezuinigingen, voegen wij er aan toe. De patiënt ‘Het Zwin’ ligt aan het infuus en zal tot in lengte van jaren in die toestand blijven. Door Het Zwin te vergroten worden toekomstige generaties met hoge kosten opgezadeld. Daarom stelt onze Stichting verder in deze zienswijze een “down to earth”-alternatief voor.

Dat het niet lukt om Het Zwin duurzaam te behouden ligt, voor iedereen die Het Zwin kent, voor de hand. Ter verduidelijking kan de haven van Blankenberge genoemd worden. Het is een gegraven vaargeul in een strandkust; een soort Zwingeel. De vaargeul en het haventje moeten permanent gebaggerd worden. Dat komt door zandtransport langs de kust, wat vrij intensief is vanwege zandsuppleties voor en op de stranden. Een stevige NW-er storm vult de vaargeul ter hoogte van het strand direct met zand zodat met laagwater de haven niet meer toegankelijk is. Vervolgens wordt dit zand geleidelijk de haven in gespoeld. Die haven is een geforceerde toestand en dat is Het Zwin ook.

De belangrijke eis uit de richtlijnen van de m.e.r.-Commissie om de duurzaamheid van het project ruimtelijk inzichtelijk te maken is in het MER niet uitgewerkt. Er zou een visualisatie van de natuur, met morfologische en ecologische kaartjes van de verwachte situatie vlak na de aanleg, en over 5, 15, 30 jaar en daarna moeten komen. **Met name dat het MER niets zegt over het Zwin na 30 jaar is een ernstige tekortkoming van het rapport. En ecotopen kaarten zijn niet gemaakt.**

Een duurzaam Zwin zou volgens de m.e.r.-Commissie een langere tijdshorizon dan 30 jaar moeten hebben. Die richtlijn is niet uitgevoerd, op grond waarvan het MER

afgewezen moet worden omdat zij onvoldoende inzicht verschaft over de natuur die ontstaat en de instandhoudingskosten in de toekomst.

Het MER zelf is, vermeld in een voetnoot, ook opmerkelijk duidelijk over duurzaamheid. Op pagina 161 het MER in voetnoot 54: Een slik-schorsysteem kent in principe geen evenwichtstoestand, het is in feite een doorgangsmilieu eindigend in totale verlanding.

Nog krachtiger is de Passende Beoordeling in het vaststellen dat er geen sprake is van duurzaam behoud van het Zwin. 'Het natuurlijke proces van erosie, opslibbing en aanzanding zal opnieuw beginnen in de afgegraven delen van het Zwin en bij het vormen van nieuw intergetijdengebied in de Willem-Leopoldpolder', schrijft de MER onder 8.1.4 Fauna en flora. Een betere bevestiging dat het Inpassingsplan niet duurzaam is kan de MER niet geven.

De Duurzaam Zwin promotie-campagne.

De kennisgeving/Startnotitie van het internationaal MER over de structurele maatregelen voor het duurzaam behoud en de uitbreiding van het Zwin als natuurlijk intergetijdengebied van februari 2007 moest het duurzame karakter van het project uitstralen. De nota van Antwoord n.a.v. de startnotitie had dezelfde 'Duurzaam Zwin'-communicatie met daarin als reactie op de vele vragen over duurzaamheid dat de definitieve MER uitsluitsel zal geven over wat duurzaam behoud voor Het Zwin betekent. Het spuien van zoet polderwater is geschrapt, waarmee het enige argument waardoor het project duurzaam zou kunnen worden, niet meer van kracht is. Want het argument dat door vergroting van de komberging er duurzaam behoud ontstaat is natuurlijk onzin. Het water in een inham staat bij hoogwater stil, waarmee sediment op dat moment zal bezinken.

Kennelijk heeft de initiatiefnemer zich dit gerealiseerd en heeft hij bij de inloopbijeenkomst op 24 november jl. in Retranchement afgezien van het gebruik van de 'Duurzaam Zwin'-campagne. Voor ons een duidelijk psychologisch verklaarbare omissie dat de doelstelling 'duurzaam behoud' van Het Zwin niet gerealiseerd zal worden.

3. Kosteneffectiviteitsanalyse

De kosteneffectiviteitsanalyse is onvolledig en dient opnieuw uitgevoerd te worden. In de kostenanalyse is jaarlijks slechts € 83.000 aan onderhouds- en werkingskosten opgenomen. Vast staat dat in 30 jaar Het Zwin weer nagenoeg totaal verzand. Het zogenaamde nulalternatief mag zelfs geen echt nulalternatief zijn omdat er jaarlijks geulonderhoud gepleegd moet worden. Zo ernstig is de verzanding. De zandvang moet periodiek leeg gehaald worden en zelfs geulen verplaatst.

De kosteneffectiviteitsanalyse is misleidend omdat de aangelegde 'natuur' niet op het aanlegniveau gehouden wordt. Na 30 jaar, zal de estuariene door een enorme verzanding voor een wezenlijk deel verdwenen zijn. Het inpassingsplan is niet duurzaam en de kosten om het plan op het aanlegniveau te houden worden niet uitgerekend.

De kosteneffectiviteitsanalyse dient opnieuw uitgevoerd te worden voor de situatie waarin periodiek de verzanding verwijderd wordt⁵. En er moet volgens de m.e.r.-Commissie verder dan 30 jaar gekeken worden. Daarbij zou ook in kaart gebracht moeten worden de schade die daardoor aan de inmiddels ontstane habitats en aanwezige soorten ontstaat.

⁵ Op pagina 9 van de richtlijnen van de m.e.r.-Commissie staat dat de in de toekomst mogelijk noodzakelijke onderhoudswerken dienen opgesomd te worden. Dat is niet uitgewerkt in de kosteneffectiviteitsanalyse.

“Er kan nu onvoldoende ingeschat worden hoe men de verzandingskwesitie rond 2040 zal aanpakken; daarom wordt de kosteninschatting op dat moment afgebroken.”, vermeldt de kosteneffectiviteitsanalyse. Een dergelijke opmerking in een kostenanalyse past in een analyse van een project dat uitgevoerd **moet** worden. De werkelijke kosten in de toekomst worden bewust niet genoemd.

Dat de richtlijn van de m.e.r.-Commissie om verder dan 30 jaar te kijken i.v.m. de duurzaamheid in de uitwerking genegeerd is, is een ernstige tekortkoming in de MER.

Wij betreuren dat dit soort grote infrastructurele projecten halverwege de ontwerpfase niet een échte evaluatie mogen houden over de vraag of de doelstellingen wel realiseerbaar zijn.

De Technische Werkgroep van de Internationale Zwincommissie acht het eenmaal per twee jaar uitgraven van een zandvang in de monding van de geul, gecombineerd met het periodiek verplaatsten van de geul als een niet duurzame oplossing. De Technische Werkgroep is intensief betrokken geweest bij de uitwerking van dit project. Wij vragen ons af of hun benadering⁶ van zo min mogelijk ingrijpen bepalend geweest is bij de keuzes die voor de kosteneffectiviteitsanalyse gemaakt zijn. Dat zou de oorzaak kunnen zijn dat er een kosteneffectiviteits-analyse ligt op basis van een Zwin dat na 30 jaar weer verzand is.

4. Problemen met de doelstellingen

“Het vergroten van de komberging draagt het beste bij aan het duurzaam behoud en het verbeteren van het natuurlijk functioneren van het Zwin”⁷, aldus de MER op pagina 35.

Daarnaast wil de initiatiefnemer de natuurlijke afwatering van zoet water uit het achterliggende gebied herstellen en de spuiwerking van het gebied verbeteren.

Het verzanden van de hoofdgeul zou in de scenario's met extra spuiwerking tegengegaan kunnen worden. De technische werkgroep van de Internationale Zwincommissie echter wil de verzanding vooral tegengaan door het vergroten van de komberging door afgravingswerkzaamheden in het bestaande Zwin zelf en zij is duidelijk voorstander van een overwegend zout Zwin.⁸ Bovendien zou een waterzuivering nodig zijn voor het Vlaamse spuiwater, maar de MER werkt dat niet verder uit. Daarnaast blijkt zoet spuiwater weer niet gunstig te zijn voor paaiende zoutwatervissen. Dus wordt uiteindelijk de afwatering van zoet water via het Zwin uit de doelstellingen geschrapt. Helaas, geen zoet – brak – zout-gradiënt in het intergetijdengebied het Zwin.

Naast duurzaamheid wordt ook zoetwater spuien niet gerealiseerd!

Zowel in de Technisch Werkgroep van de Int. Zwincommissie als bij de MER wordt intensief met experts bij de besluitvorming gewerkt. Wij prefereren inhoudelijke objectieve rapportage als basis voor besluitvorming. Zeker als tegenstrijdige doelstellingen aanwezig blijken te zijn.

5. Verzilting

Onder 6.8 Waterhuishouding van het Inpassingsplan wordt vermeldt dat verzilting van de omliggende gronden zal plaats vinden. Door uitbreiding van Het Zwin zal de verzilting toenemen. Er worden mitigerende maatregelen genoemd en, aangezien men veronderstelt dat dat niet voldoende is, worden aanvullende maatregelen door DLG voorgesteld zoals

⁶ Rapport ‘Anders omgaan met het Zwin – Kansen voor een duurzaam beheer van een uniek natuurgebied - Eindadvies van de Technische Werkgroep aan de Internationale Zwincommissie’ (1 oktober 2002).

⁷ Zie onze bezwaren tegen dit onjuiste statement onder § 2 en 3.

⁸ Eerder genoemd rapport ‘Anders omgaan met het Zwin’ (2002).

het aankoop van gronden of vergoeding van schade.

Bovendien kan de impact van het project op de omliggende landbouwgronden door verzilting met de huidige stand van de kennis niet gekwantificeerd worden, noch kan zonder modellering bepaald worden hoe ver dit effect zich uitstrekt.

Het gegeven dat toename van verzilting als een voldongen feit genoemd wordt en dat dit probleem ‘eenvoudig’ opgelost kan worden door de betreffende grond dan maar aan te kopen of een vergoeding uit te keren geeft weer dat het Inpassingsplan voorbij gaat aan de zorgplicht volgens de Wet bodembescherming bij het verrichten van handelingen in een specifiek gebied.

Kennelijk heeft men bij de besluitvorming van dit project de Wet bodembescherming onvoldoende betrokken. Daar bovendien door kennisleemte er ook nog onzekerheid is omtrent de hoeveelheid van de verzilting en hoever het verziltingseffect zal optreden impliceert dat op basis van het voorzorgsprincipe het project niet gerealiseerd kan en mag worden.

Wij maken daarom bezwaar tegen het Inpassingsplan en verzoeken het bevoegd gezag dit gegrond te verklaren.

Hier moet aan toegevoegd worden dat bij het nulalternatief de Willem Leopoldpolder zal verzoeten. (MER § 6.7.5) Het nulalternatief is vanuit de verzilting geredeneerd een goed alternatief.

6. Vernietigen van natuur voor estuariene natuur

“De ontpoldering van de Willem-Leopoldpolder heeft een permanent verlies van groeiplaatsen van aandachtsoorten van zoete milieus (in de Zwinweide), zoals Rietorchis, Gevlekte orchis en Moeraspaardenbloem, en de vier zeldzame soorten kleine klavers tot gevolg. De meeste aandachtsoorten in het projectgebied zijn echter soorten van een zout en brak intergetijdenmilieu in het Zwin”, aldus de MER.

Er moeten dus zoete stabiele habitats verdwijnen voor tijdelijke zoute habitats. Tijdelijk, omdat na 30 jaar door verzanding en verlanding de natuur in het Zwin voor een groot gedeelte weer bij af is.

“Tijdens de werkzaamheden treedt verlies op van habitattypen en verandert de totale oppervlakte per habitatype. Bij de uitbreiding van het natuurgebied Het Zwin zal op de lange termijn het tijdelijke verlies aan habitattypen meer dan gecompenseerd worden door de winst aan nieuwe natuur in de Willem-Leopoldpolder.”, aldus het Inpassingsplan. De mededeling dat op lange termijn het tijdelijk verlies aan habitattypes gecompenseerd wordt door winst aan nieuwe natuur geldt alleen maar voor de korte termijn. Want de Hydrodynamische en Morfologische Vergelijking van de Scenario’s van IMDC laat duidelijk zien hoe het Zwin en de Willen Leopoldpolder verzanden en hoe de situatie is na 10 en 30 jaar: Na 30 jaar is het areaal slikken en schorren weer vrijwel terug op het initiële niveau. (pag. 105) De verwachting is dat een groot deel van het fijne sediment dat wordt aangevoerd naar de WL-polder in de WL-polder kan sedimenteren. De stroomsnelheden en de bodemschuifspanningen in de WL-polder zijn zo laag dat het gesedimenteerde materiaal niet meer wordt geërodeerd. (pag. 105) Het opbouwen en weer eroderen van slikken en schorren is een kenmerk van goede estuariene natuur. Dat vindt dus in de WL-polder niet plaats. De lager dan Het Zwin gelegen WL-polder slijt langzaam vol. Daar is meer dan 30 jaar voor nodig. Dat is helaas niet uitgewerkt. Het feit dat dit Inpassingsplan maar van tijdelijke duur is en maar matige estuariene natuur levert omdat er sprake is van een inham aan zee wordt niet naar waarde in de passende beoordeling beoordeeld. Ook in de kosten-baten analyse worden vanuit deze invalshoek geen sommen gemaakt.

7. Alternatief

Aangezien het niet gelukt is om duurzaam behoud in het Zwin en de Willem Leopoldpolder te realiseren zou de initiatiefnemer het project terug moeten geven aan de opdrachtgevers. In het bedrijfsleven komt dit herhaaldelijk voor. Beter ten halve gekeerd... Bij de overheid ligt dit kennelijk moeilijk. Dat is betreuenswaardig, maar het gevaar is groot dat dit Inpassingsplan een Fyra-project⁹ wordt: het geleverde voldoet niet aan de doelstelling, terwijl men intensief bij de uitvoering betrokken was. Alleen als na jaren blijkt dat het Zwin-project geen succes is vanwege snelle verzanding is er geen weg terug. Maar de hogere lasten zullen blijven. Vandaar dat een écht alternatief noodzakelijk is.

Het voorkeursalternatief 1A van het Inpassingsplan is een plan dat geleidelijk aan zal verzanden en na 30 jaar ligt, op de geul na, het grootste deel van het gebied boven hoogwaterniveau. Daarmee is over 30 jaar er niet meer sprake van een echt intergetijdengebied. (In het ontwerp wordt het bestaande Zwin maar heel weinig afgegraven. Grote gebieden blijven zo hoog dat ze incidenteel bij stormvloed onder water komen te staan. Dat is geen intergetijdengebied aanleggen. Het is een polder bij het verzande Zwin betrekken, die ook zal verzanden)

Hoe het Bruto Nationaal Product zich de komende decennia zal ontwikkelen is een moeilijke vraag. Maar, gezien de huidige crisis en de globale economische ontwikkelingen, mag verwacht worden dat er over 30 jaar geen grote bedragen beschikbaar zullen zijn om het Zwin weer uit te diepen en af te graven. In de afgelopen decennia zijn de plannen van de Internationale Zwincommissie om het Zwin af te graven ook steeds niet uitgevoerd. Nu kan het Zwin eenmalig meeliften op de ontwikkelingsschets 2010, maar de hoge onderhoudskosten voor de toekomst zijn niet in de kosteneffectiviteitsanalyse opgenomen zodat in de toekomst de tegenvallende kosten tot dezelfde impasse zullen leiden als de afgelopen decennia het geval was. Dat het Zwin op een grensgebied ligt maakt de financiering van de forse onderhoudskosten in 2040 niet eenvoudiger.

Daarom stellen wij een reëel alternatief voor dat de niet geringe onderhoudskosten in de toekomst zeker kan stellen.

Het uitgangspunt is dan men bij het Zwin een natuurgebied met schorren en slikken wil behouden. Dat is een begrijpelijk en voor de streek goed uitgangspunt.

Het alternatief dat wij voorstellen is het nulalternatief uit de MER, maar dan verder afgegraven, zodat er een maximum aan intergetijdengebied, dat voor het Zwin mogelijk is, ontstaat. Gebruik een deel van de begroting van Het Zwin die nu beschikbaar is voor onderhoud van het gebied in de komende decennia.

Wellicht moet de zeedijk hier en daar aan nieuwe normen aangepast worden. Ofwel: Maak van de plannen van de Internationale Zwincommissie, waarvoor in de afgelopen decennia geen geld was een alternatief en behoud de bestaande zeedijk.

Alleen op deze wijze is het mogelijk in Het Zwin intergetijdennatuur aan te leggen, waarbij de reële onderhoudskosten in de toekomst zeker gesteld zijn.

Er hoeft dan ook geen bestaande natuur door nieuwe (betere) natuur vervangen te worden.

⁹ Terwijl wij dit schrijven meldt de PZC: “De komende jaren wordt, door de flop met de Fyra, ruim honderd miljoen euro minder in het spoor geïnvesteerd. Het kabinet betaalt een deel van de strop met de Italiaanse hogesnelheidstreinen uit het Infrastructuurfonds.”

Een bijkomend voordeel is dat de Willem Leopoldpolder verder zal verzoeten. (MER § 6.7.5) De zoete natuurgebieden en de landbouw in het gebied zullen zich verder kunnen ontwikkelen. Ook in het Nederlandse deel zullen er geen verziltingsproblemen meer zijn.

8. Conclusie

Het Inpassingsplan met structurele maatregelen voor het duurzaam behoud en de uitbreiding van het Zwin als natuurlijk intergetijdengebied maakt zijn doelstellingen niet waar en dient daarom niet uitgevoerd te worden. Ook is de MER vanwege verborgen, niet genoemde kosten in de toekomst onvolledig.

Doordat de belangrijkste doelstelling, het duurzaam behouden en uitbreiden van Het Zwin, niet te realiseren is zou door de initiatiefnemer aanpassing van het verdrag tussen Nederland en Vlaanderen aan de orde gesteld moeten worden.

Hoogachtend,
Namens Stichting “Red onze Polders”

L. Flikweert, voorzitter

M. de Feijter, secretaris

L. van Melle, bestuurslid